

Skrik, sanning, kärlek

Det här är ett skrik,
en sanning
i ett stumt mörkrum
Men inte min röst,
inte min tystnad,
inte min sanning
Det är ett avtrubbat eko,
en bön kvävd i sin linda,
fjorton slag
och en ring av svärta
runt en pulserande kropp,
ännu varm
och svagt skimrande
Sedan finns ingenting
kvar att förlåta,
det är redan för sent
Så sluta nu,
än finns det lite tid,
än stelnar inte blodet
på den nakna huden,
än har det svarta
inte lyckats
bygga bo i ditt hjärta,
än ligger dessa trakter
inte under hatet,
än finns det kärlek,
än finns det hopp

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erik W med Poeter.se id #32882 innehar upphovsrätten